

Pirmoji jūrininko Sindbado kelionė

Laip žinote, ponai, ir žino visi kilnūs žmonės, mano tėvas buvo turtingas pirklys, turintis daug pinigų ir kitokio turto. Jis mirė, kai aš dar buvau mažas vaikas, palikęs man pinigus, žemes ir kitą turtą.

I gausų tėvo palikimą aš stačiai numojau ranka: valgiau ir gėriaus pačius brangiausius valgius bei gėrimus, nieko nedirbau, tik prašmatniai rengiausi ir tinginiavau. Susidraugavau su tokiais pat jaunuoliais kaip ir aš ir pasimėgaudamas švaisčiau turtą, o kai atėjau į protą, pamačiau, kad viskas dingo, ką aš turėjau. Aš išsigandau ir pasimečiau. Tada prisi miniau, kai mano tėvas kartodavo pono Suleimano, Daūdo sūnaus, žodžius: „Trys dalykai yra geresni už kitus tris: mirties diena geriau už gimimo dieną, gyvas šuo geriau už pastipusį liūtą ir kapas geriau už skurdą“.

Tada pakilau ir surinkau visus likusius daiktus, drabužius, inventorių ir viską pardaviau. Po to pardaviau žemę ir gavau tris tūkstančius dirchemų. Su tais pinigais nusprendžiau keliauti į svetimas šalis. Kartą nusprendęs prisipirkau įvairių prekių, kad turėčiau ką pardavinėti svetimose šalyse, su būriu pirklių Basroje sėdau į laivą ir išplaukém kelionėn. Mūsų laivas sustodavo prie kiekvienos salos ar miesto, o mes pardavinėdavome savo prekes. Taip bekeliaudami stojome prie vienos, gražiai žalumynais apaugusios salos ir nusprendėme čia ilgiau pailsēti. Vieni virė, kiti kepė sau valgius arba užsiėmė kitais darbais. Jaunesni vaikščiojo po salą, neatsistebėdami jos grožiu.

PIRMOJI JŪRININKO SINDBADO KELIONĖ

